

Meditatie-uitzending 22 maart 2020 ochtend

Meditatie over: Lukas 22:24-34

Broeders en zusters in Christus

Wij zijn door het coronavirus als samenleving midden in een crisis terecht gekomen. En het is mogelijk dat ook wij zelf of in onze familie- en vriendenkring mensen ziek zullen worden. Het kan collega's op het werk treffen. Maar het kan ook in je straat of in onze gemeente gebeuren dat mensen besmet worden.

De situatie is ernstig. De zorg, de druk en de spanning neemt toe. Niet alleen op medisch gebied en niet alleen op economisch gebied, maar zeker ook op relationeel gebied. Angst en onzekerheid, eenzaamheid en wanhoop kunnen zich van je meester maken. Maar juist in deze onzekere en angstige periode, waarin we ontdekken dat we het leven niet in onze hand hebben, zoeken we ons houvast in God. Ja, soms gaat ons leven door een crisis. Nu gaan we daar samen, wereldwijd, maar ook als land en volk, als kerk en gemeente doorheen. Maar het kan ook zijn dat er op dit moment in uw en jouw leven nog iets heel anders speelt. Iets dat ook al je aandacht, inspanning en energie vraagt. Misschien is er iemand ziek in je omgeving of ben je zelf ernstig ziek. Wellicht loop je aan tegen spanning in je huwelijk of ben je daarin vastgelopen. In uw leven is mogelijk een groot verdriet gekomen, omdat een geliefde is heengegaan. Er kan zoveel meer zijn dan het coronavirus, dat ons leven in de crisis brengt. Dan wordt er aan je leven geschud en wankelt ineens alles onder je voeten. Hoe blijf je dan staande in het geloof?

Daarover gaat het in Lukas 22. Jezus spreekt hier Simon aan als vertegenwoordiger van de twaalf discipelen. Simon, dat is Simon Petrus. Maar Jezus gebruikt hier niet de naam Petrus, die naam betekent 'rots'. Nee, Jezus weet hoe moeilijk het gaat worden. Petrus zal de komende nacht geen rots zijn. Hij heet nu Simon. Dat is zijn oude naam. Dat is zoals hij vanuit zichzelf is, op zichzelf zonder Jezus; met al zijn eigenschappen, met zijn karakter; zonder allerlei ambities. Tegen hem zegt Jezus: 'Simon, Simon, zie, de satan heeft u allen opgeëist om te ziften als de tarwe. Maar ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt. En u, als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders'. We willen samen ontdekken wat deze woorden vandaag voor ons mogen betekenen.

Net hiervoor heeft de Heere Jezus met Zijn discipelen het Avondmaal gevierd. Straks zal de Heiland lijden en sterven, maar de discipelen begrijpen volstrekt niet wat er staat te gebeuren. Zij zijn met iets heel anders bezig. Zij maken nota bene ruzie over de vraag wie de belangrijkste is in hun kring. De belangrijkste met het oog op het Koninkrijk dat nu met Jezus zal aanbreken. Maar daarin steekt geldingsdrang en zelfoverschatting de kop op. Daar is de Heere Jezus toen en nu niet van gediend bij Zijn volgelingen. En terwijl de Heere Jezus dit hoort, waarschuwt Hij hen en zegt: 'jullie zullen in aanraking komen met een ongekende crisis en dat zal een enorme aanslag doen op je geloof.

Simon, Simon, zegt Jezus met kracht en gezag tegen Petrus. Simon, Simon, zie, de satan heeft u allen opgeëist om te ziften als de tarwe. Ja, waar je gelooft in de Heere Jezus, is de tegenstander van God nooit ver weg. Hij is er als de kippen bij om je in zijn greep te krijgen. Met welk doel? Om je heen en weer te schudden, zoals tarwe in een zeef. Hier gebruikt Jezus een beeld uit Zijn tijd. Als het graan rijp was, ging je eerst oogsten. Daarna ging je het dorsen. De ossen liepen over het graan heen, waardoor de graankorrels al loskwamen van het kaf. Vervolgens deed je het graan in een wan, een grote mand. Je gooide het omhoog, het kaf waaide weg door de wind. Kaf en koren werden zo gescheiden. Als laatste deed je het koren in een zeef om het te zuiveren van het nog achtergebleven zand. Met dit beeld zegt Jezus: Er wordt aan je geloof geschud. Satan wil je tot het uiterste testen, zodat er niets van je geloof overblijft. Helemaal niets! Ja, de boze wil niets liever dan je leven in de crisis brengen. Hij gaat tot het uiterste om alles in je leven met God op losse schroeven te zetten. Om

je los te weken van Christus, zodat je het geloof in de Heere Jezus, de liefde tot Hem en de hoop op Hem kwijt raakt. Daarvoor kan hij van alles gebruiken. Ook een crisis in ons leven. Jezus zegt tegen Petrus: Dit zal met jou gaan gebeuren. Je geloof komt in de crisis en het is allerminst vanzelfsprekend dat je dan blijft volhouden om te geloven in Mij. De satan zal jou testen op je liefde voor mij en trouw aan Mij. Dat doet hij vandaag nog. Hij kan in ons leven door tegenspoed en voorspoed, verdrukking en verleiding, op allerlei manieren aan ons leven schudden, zodat we zullen afhaken en ons vertrouwen in Christus zal ophouden. Kan dat dan? Nou ja, satan is daar in ieder geval wel op uit. En hoe kan het je aangrijpen als je denkt aan zovelen die ooit belijdenis deden van het geloof, maar nu gestopt zijn met geloven in Jezus Christus als hun Heere en Heiland. En soms kan het ook door jezelf heen schieten: zal ik het volhouden om op de Heere Jezus te blijven vertrouwen als mijn leven door de crisis gaat en satan zijn vurige pijlen op je afstuurt.

Maar nu je dit zo hoort denk je wellicht: ben ik dan een speelbal van de duivel? Dat is toch een verschrikkelijke gedachte. Ja, dat is zo, maar let u er dan op wat Jezus hier zegt: 'De satan heeft u allen opgeëist om te ziften als de tarwe. Opgeëist. De duivel doet alsof hij rechten heeft. Maar hij heeft geen rechten. Want er is er maar Eén die recht heeft en houdt op ons leven en dat is God, de hemelse Vader. En als satan inderdaad ons leven heen en weer schudt, dan kan dat alleen maar voor zover God hem daarvoor de ruimte geeft. Voor zover God dat toelaat. De macht van de boze is verbijsterend groot, maar uiteindelijk heeft hij het niet voor het zeggen.

Laat dit ons bemoedigen. God geeft aan satan ruimte om nog steeds rond te gaan als een briesende leeuw, maar nooit verliest Hij ons uit het oog. Hij weet precies wat Hij doet. Al blijven er veel raadsels en krijg je op veel vragen geen antwoord in je leven, zeker ook als het gaat over de invloed van satan in deze wereld en in ons leven. Dit ene mogen we vasthouden: het loopt God niet uit de hand. Hij is sterker en heeft alle macht in hemel en op aarde. Dat is maar goed ook, want uit onszelf redden we het niet. Petrus beseft dat hier nog niet. Hij zal zwakker blijken te zijn dan hij nu denkt. Hij heeft vertrouwen in zichzelf, dat hij Jezus niet zal loslaten. Petrus heeft alle vertrouwen in zijn volhardend geloof. Maar Jezus weet wel beter. Hij kent de macht van de boze als geen ander. Hij weet dat Petrus straks drie keer glashard zal ontkennen dat hij iets met Hem heeft.

Maar wat moet Hij doen om Petrus in het geloof staande te houden? Wat de Heere Jezus doet? Hoort u maar wat Hij zegt: 'Maar Ik heb voor jou gebeden, dat je geloof niet ophoudt. Ontroerend is dat. Jezus zegt niet: Ik zál voor je bidden, maar Ik hèb al voor je gebeden. Dat wist Petrus niet. Hij staat daar helemaal niet bij stil en ook niet voor open. En toch heeft Jezus al voor hem gebeden dat Petrus midden in de crisis zijn geloof niet zal kwijtraken. Is het bij ons anders? Hoe vaak staan wij stil bij het feit dat Jezus voor ons bidt?! Dat realiseren wij ons ook vaak niet. Laat daarom dit woord van Jezus diep tot je hart doordringen.

Uiteindelijk is dit het waar alles om draait in de crisis: dat je je geloof niet verliest. Dat de geloofsband tussen jou en God niet knapt. Dat je verbonden blijft met je Redder en Verlosser. Zie je Hem voor je, Jezus, de Heiland, geknield worstelend in gebed voor de man die straks zal uitroepen: Ik zweer het je, dat ik niet bij die Jezus hoor! Petrus zal falen. Maar hij zal uiteindelijk zijn geloof niet verliezen. Waarom niet? Omdat hij zo sterk in zijn schoenen staat? Nee, dat niet. Petrus behoudt zijn geloof omdat Jezus voor hem gebeden heeft. Hij wordt door God vastgehouden omdat Jezus voor hem aan het kruis gegaan is.

Dat is uw Heere en Verlosser. Hij weet hoe zwak wij zijn en gevoelig voor verleidingen. Hoe kwetsbaar wij zijn tegenover een pandemie

Misschien gaat je leven op dit moment door een zware crisis. Of misschien denk je wel: Hoe moet ik door de corona-epidemie komen? Zal ik gespaard blijven voor een aanval van dit virus? Misschien ga

je door en diep dal en denk je: hoe is het mogelijk dat dit allemaal over mij heen komt? Hoe kan God het toelaten? En misschien wankelt je geloof en dreigt je leven uit zijn voegen te raken en sta je op het punt om af te haken. Kijk dan vanmorgen in de genadige en liefdevolle ogen van de Heere Jezus, die voor jou geleden heeft en gekruisigd is. Zie, hoe Hij bloedt en zeer angstig is als Hij bidt in de hof van Gethsémané. Hij pleit voor ons bij Zijn Vader, als ons geloof wankelt, als wij struikelen en ontrouw zijn. Hij gaat voor ons op de knieën om onze ontrouw te vergeven. Hij bidt voor ons nu ons leven vol onzekerheid is. Maar bidden is zwaar werk. Het kost Jezus alles, zelfs Zijn leven. Ik heb voor je gebeden. En daarom zál je geloof niet ophouden. Wat een geweldige zekerheid en vast fundament ligt er in deze woorden van Jezus. Gelooft u dat?!

Dat is geen overbodige vraag, want Petrus geeft zich niet zomaar gewonnen en wij doen dat ook niet. Petrus begrijpt niet waar Jezus het over heeft. Maar als straks de haan kraait na zijn drie keer nee, Jezus zich naar hem omkeert en hem aankijkt zal hij het verstaan. Petrus, Ik heb voor je gebeden, weet je het nog.

Daarom: 'Als je eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan je broeders. Ja, na die afschuwelijke verloochening heeft Petrus inkeer nodig, bekering. Maar door inkeer, terugkeer en berouw, ontvangt Petrus het geloof opnieuw als een groot wonder van genade. En je krijgt Jezus lief als nooit te voren, als vrucht van Zijn voorbede. En dan ontvangen wij met Petrus ook een opdracht: versterk dan je broeders en zusters. Ja, ook dat hoort er helemaal bij. Want volhouden om te geloven dat breng je vanuit jezelf niet op. Zeker niet als je leven door de crisis gaat. Het is een zegen als dan een ander je zegt: Ik zal voor je bidden! De Heere roept ons juist nu om elkaar te versterken door voor elkaar te bidden. Dat geeft kracht en steun. Maar je mag elkaar vooral ook wijzen op Hem, Die altijd leeft om voor ons te bidden. Misschien ontmoet je deze week wel iemand, die het niet meer volhoudt om te vertrouwen op God. Vertel de ander dan dit: Ik weet heel veel niet, maar dit weet ik wel: Hij is er en Hij zal er zijn. Ik ga niet weg zonder je gezegd te hebben dat Jezus ook vandaag belooft: Ik ben met je alle dagen tot aan de voleinding van de wereld. Hij draagt ons door de crisis heen. Blijf daarom nu en morgen aan Hem denken. En weet dat Hij, u, jou en mij kent, aanziet en bemint. In Zijn gevouwen handen ligt uw en mijn leven, ligt jouw bestaan vast en zeker. Meer hebben we niet nodig en met minder kan het niet. Mijn broeder en zuster er wordt in de hemel voor u gebeden. Versterk elkaar met deze woorden. Amen